

підприємств залишається низькою. Тому, з метою здійснення ефективної діяльності, для підвищення темпів економічного зростання та конкурентоспроможності, підприємства повинні постійно створювати та впроваджувати інновації, які є результатом інноваційної діяльності. Така діяльність є важливим елементом у процесі функціонування підприємства, вона визначає рівень розвитку суб'єктів господарської діяльності, при цьому покращуючи його функціонування, повинна бути спрямована на виробництво нової або оновлення існуючої конкурентної основи підприємства.

Література.

1. Методологічні положення зі статистики інноваційної діяльності: Наказ Державної служби статистики України 10.01.2013 № 3.
2. Петрович Й.М. Інноваційний потенціал управління організацією: монографія / Й.М. Петрович, Л.М. Прокопишин-Рашкевич. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2010. – 184 с.

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ В ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Балабан І. Г., студентка

Науковий керівник: Бортник Л. В., к.е.н., викладач

Одеський національний економічний університет

Нині в економіці України спостерігається поширення інноваційних процесів, які значною мірою впливають на розвиток як окремих підприємств, так і держави в цілому. Інноваційні технології в індустрії гостинності нестримно розвиваються. Під впливом зростаючої внутрішньої і зовнішньої конкуренції інновації стають найважливішим елементом управління готельним господарством, а інноваційна діяльність виступає в якості вирішальної складової розвитку сучасного готельного підприємства. Саме тому тема нашого дослідження є надзвичайно актуальною.

Поняття «інновація» в економічній літературі має безліч визначень. У Законі України «Про інноваційну діяльність» під інноваціями розуміють «знову створені (застосовані) і (чи) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно покращують структуру і якість виробництва і (чи) соціальної сфери» [1].

Дослідження довгострокових тенденцій світового та вітчизняного техніко-економічного розвитку показали, що динаміка відтворювальних процесів, які супроводжуються зміною структур національних економік і зрушеннями в міжнародному поділі праці, ґрунтується на циклічних коливаннях економіки, безпосередньо пов'язаних з науково-технічним прогресом і з інноваційними перетвореннями [2, с. 342].

Інновації і інноваційна діяльність традиційно представляються як напрям науково-технічного прогресу і як процес, пов'язаний з впровадженням

результатів наукових досліджень і розробок у практику. Проте сенс і зміст поняття «інновація» ширший. Сфера інновацій багатогранна, вона не лише охоплює практичне використання науково-технічних розробок і винаходів, але і включає зміни в продукті, процесах, маркетингу, організації. Інновація виступає явним чинником зміни, як результат діяльності, втілений в новий або вдосконалений продукт, технологічні процеси, нові послуги і нові підходи до задоволення соціальних потреб [3, с. 19].

Основним завданням інноваційного розвитку підприємств готельного господарства є цілеспрямований алгоритм заходів щодо розробки нових продуктів, пропозиції конкурентоспроможних готельних послуг, автоматизації технологічних процесів, впровадження нових форм управління.

Інновації виступають в якості стимулу для подальшого розвитку готельного бізнесу, дають змогу підприємствам не тільки займати лідируючі положення у своїх ринкових сегментах, але й відповідати світовим стандартам готельного обслуговування [4, с. 59].

За останні роки в Україні сформовано підґрунтя для розвитку інноваційної діяльності – вдосконалено нормативно-правову базу і механізми здійснення інноваційної політики, а також створені умови для розвитку відповідної інфраструктури. Водночас, незважаючи на значний світовий інноваційний потенціал, вітчизняна інноваційна складова забезпечення економічного розвитку використовується вкрай слабо, зокрема це стосується сфери гостинності України.

На сучасному етапі до інновацій, що активно впроваджуються підприємствами готельного господарства, відносяться: електронні ключі, система інтерактивного телебачення, швидкісний безпроводний доступ в мережу Інтернет, системи управління електро- і теплопостачанням, система управління внутрішніми службами готелю тощо.

Основними перешкодами впровадження інноваційних процесів в готельному бізнесі України сьогодні залишаються:

- висока вартість інноваційних розробок;
- складний процес адаптації підприємства до нововведень;
- довгий термін окупності інноваційних проектів.

На багатьох підприємствах, що пропонують послуги з тимчасового розміщення туристів, до інноваційної діяльності відносяться пасивно. Недооцінка інноваційного управління в діяльності вітчизняних готелів призвела до зниження рівня їхньої конкурентоспроможності, порушення принципів і методів управління, погіршення якості основних і додаткових готельних послуг.

У зв'язку з низьким рівнем якості обслуговування в готельних підприємствах на території України, все більше громадян України орієнтовані на відпочинок за кордоном, ніж на курортах внутрішнього туристичного ринку країни.

На сьогодні у сфері готельного господарства рішенням підлягають два основні завдання: залучення нових споживачів і перетворення їх в постійних клієнтів. Рішення цих завдань без впровадження інноваційних розробок

неможливе. Тому боротьба за кожного гостя вимагає від підприємств готельного господарства модернізації як в технологіях, так і у свідомості.

Література.

1. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 4 липня 2002 р. № 40 - IV (редакція станом на 05.12.2012) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/40-15>
2. Влодарчик Т. В. Концепція життєвих циклів інновацій / Т. В. Влодарчик // Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції «Здобутки, проблеми та перспективи розвитку готельно-ресторанного та туристичного бізнесу», Київ, 29 жовтня 2013 р. – К. : НУХТ, 2013 р. – 378 с.
3. Новіков В. С. Інновації в туризмі : навчальний посібник / В. С. Новіков. – 2-е вид., випр. і доп. – М. : Академія, 2008. – 208 с.
4. Бортник Л. В. Інноваційний розвиток підприємств готельного господарства / Л. В. Бортник // Матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції «Соціально-економічні реформи в контексті інтеграційного вибору України», Київ-Дніпропетровськ, 19-20 жовтня 2011 р. – К.-Д. : Біла К. О., 2011. – Т. 2. – С. 57-59.

СОЦИАЛЬНАЯ ОТВЕТСТВЕННОСТЬ ПРЕДПРИЯТИЯ: ЭКОЛОГИЧЕСКИЙ АСПЕКТ

Баляба В.А., студент

Научный руководитель: Смачило В.В., к.э.н., доцент

Харьковский национальный университет строительства и архитектуры

Изменение экономических формаций, повышение роли человека в создании стоимости, формирование экономики, основанной на знаниях, носителями которых является человек, требуют изменения взаимоотношений между субъектами экономических отношений, повышения их ответственности за использование ограниченных ресурсов, за направление развития социально-экономических отношений человечества вообще. Поэтому в последнее время, в качестве принципов данного развития, выступает социальная ответственность всех субъектов социально-экономических отношений, которыми могут быть отдельные лица, общины, бизнес-структуры, регионы и государства. Именно социальная ответственность должна стать фундаментом развития системы взаимоотношений в обществе.

Дефиниция социальной ответственности имеет дискуссионный характер и многовариантность понимания. Она получила широкое распространение среди зарубежных исследователей, которые стояли у истоков данного направления, таких как: Дж. Рассел, Ф. Котлер, В. Баффетт, М.Х. Мыскина, П. Самуэльсон, В. Нордхаус. Следует отметить, что теоретические исследования принципов социальной ответственности получили широкого практического воплощения во многих сферах жизни в странах с рыночной экономикой, что позволило перейти от «жестокоего» капитализма к ведению бизнеса на основе